Donderdag 5 Augustus 1943 — DAGBLAD — 60ste Jaargang, No. 3970

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags).
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

Catania gevallen -- Orel gevallen.

Napels onder de bommen.

Messina gebombardeerd.
Palermo aangevallen.

Dat Catania gevallen was, was de inhoud van een radio-uitzending in de Duitse taal van de Federal Communications Commission.

Dat Catania was binnengetrokken door Montgomery's 8e leger, was de inhoud van het communiqué van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord Afrika.

Alle radio's waren vol van het grote nieuws. „De stad werd hedenmorgen (Donderdagmorgen) om half 9 Algierse tijd; de vijandelijke weerstand bleef krachtig".

Het Britse 8e leger van Generaal Sir Bernard Law Montgomery heeft een week lang de grote havenstad belegerd en bestookt. De inneming van de stad is een bedreiging voor de Duitsers en men veronderstelt reeds, dat de gehele Duitse linie rond de Etna teruggedrongen zou kunnen worden.

De grote gevechten hebben nu een nieuwe haard gevonden rond de stad **Troina** (Londen, en New York, (AP) 5.8).

De verdere berichten van de Slag om Sicilië.

De Canadese en Britse troepen weten voort te dringen op Sicilië. Geallieerde oorlogsschepen gaan voort met bombardementen op de voornaamste punten van de kust, vooral op de spoorwegverbindingen (Londen, (AP) 5.8).

Britse oorlogsschepen deden de kogels regenen op Taormina, het belangrijke spoorwegknooppunt tussen Catania en Messina. De Noordamerikaanse scheepskanonnen wisten een vijandelijke luchtaanval af te slaan, waarbij zeker 7 vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten.

Langs de Noordkust van het eiland wordt voortdurend gevochten. Hier treft men Noordamerikaanse kruisers en torpedojagers aan. Deze actie van zee uit is ter ondersteuning van het 7e leger te land. Ook de Noordamerikaanse troepen zijn te land in het gevecht en de legercommandanten roemen de snelheid, waarmede de legers weten op te dringen.

Uit een later telegram: Het bombardement op Taormina, uitgevoerd door de geallieerde vloot, wordt het hevigste genoemd op deze stad uitgevoerd. Taormina is een uiterst belangrijk punt voor de vijandelijke oorlogvoering. Ongeveer twee derden van al wat de vijand aan legers heeft op Sicilië wordt gefourageerd door Taormina. De Britse vlootkanonnen wisten raak te mikken en vele voltreffers werden geplaatst op vitale punten van de stad. Men spreekt van „wiskundige nauwkeurigheid" en men zegt, dat deze nauwkeurigheid niets inboette, toen de vijandelijke tegenactie een geweldig vuur ontketende van de kust op de vloot.

Bij Palermo weet de Noordamerikiaanse vloot de zee langzamerhand steeds meer in haar macht te krijgen. De laatste dagen hebben vijandelijke vliegtuigen de geallieerde scheepvaart weliswaar aangevallen en ook schade toegebracht, maar de scheepskanonnen wisten toch het overwicht te krijgen en zo werd de luchtvloot afgeslagen. (Londen en New York, (AP) 5.8).

Vannacht zijn grote aanvallen gedaan op **Marina di Catanzara en Paolo** door Middelzware bommenwerpers. (Noord Afrika, (AP) 5.8).

Duitse en Italiaanse berichten omtrent Sicilië.

De Berlijnse radio zegt, dat de Duitse troepen heelhuids Catania hebben weten te verlaten, omdat door een manoeuvre de Geallieerden om de tuin geleid werden, zodat de Duitsers veilig konden aftrekken.

Radio-Rome geeft het Italiaanse communiqué, waarin sprake is van hernieuwde aanvallen op den „vijand".

De Duitse luchtmacht zou bij Palermo een Geallieerde torpedojager en twee stoomboten in de grond hebben geboord, totaal op 13.000 ton, verder zouden nog een kruiser en drie torpedojagers beschadigd zijn. Het centrum van Napels is heftig gebombardeerd: talloze gebouwen stortten ineen; talloze slachtoffers werden geteld onder de burgerbevolking, aldus het Italiaanse communiqué. (New York, (AP) 5.8).

OREL GEVALLEN.

Het sovjet-leger sloeg zich een weg nâár Orel. Daarna sloeg het zich een weg dóór Orel. Het was de inneming van de eerste grote stad, die in het zomeroffensief op de Duitsers veroverd werd. De Duitsers boden heftige weerstand, reden met tanks door de straten en vochten als leeuwen. Het bleek echter alles slechts een achterhoede te zijn, een verdediging, meer dan een uitdaging. De Russen bestormden de stad van de heuvels ten Oosten van Orel, staken de Oka over en wisten zo het ene stadskwartier na het andere op de Duitsers te veroveren.

Ten Noorden en ten Westen van Orel boden de Duitsers meer weerstand teneinde de aftocht van de grote massa te bespoedigen en te vergemakkelijken. Volgens „Rode Ster" heeft de vijand zijn aantal kanonnen hier wel verdubbeld.

Op elke anderhalve kilometer wordt echter door de Russen gevochten met 15 tot 25 tanks, waartegen de Duitsers antitank kanonnen hebben opgericht. Het vijandelijke voetvolk trekt ook af en gebruikt voor tegenaanvallen geen grotere eenheden dan een regiment.

Sovjet - bombardementsvliegtuigen zijn in actie tegen den vijand achter Orel. Bryansk is het centrum van de verbindingslijnen voor Orel, zowel als voor Ilovaiskaya achter de frontlijn van Charkov. Russische vliegtuigen wisten de spoorlijnen te verbreken en troepenconcentraties aan te vallen. Een aantal vijandelijke vliegtuigen werd vernield en de Russen keerden zonder verlies terug (Moskou, (AP) 5.8).

RADIO-VERBOD IN ITALIË.

De Daily Mail te Londen verneemt van de Italiaanse grens, dat Badoglio een verbod heeft uitgevaardigd om naar Britse en Noordamerikaanse radio-uitzendingen te luisteren (Londen, (AP) 5.8).

DE CABINETSZITTING TE ROME.

De radio van Rome zegt, dat de bijeengeroepen cabinetszitting van groot belang zou zijn. Op de agenda staat o.a. het vraagstuk betreffende hen, die door hun politieke positie tussen 22 October 1942 en 14 Juli 1943 eigendommen hebben verworven. Men zal overwegen hoe deze goederen weer onteigend kunnen worden (Londen, (AP) 5.8).

[De betekenis van de datum van 22 Juli 1942 in dit verband ontgaat ons volkomen; het telegram is evenwel niet anders te vertalen — Red. Amigoe]

BELANGRIJKE VERGADERING IN HET VATICAAN.

De Romeinse radio riep een telegram rond uit het Vaticaan, waarin wordt medegedeeld, dat de Congregatie voor Buitengewone Kerkelijke Zaken, die alle zaken behandelt, die de betrekkingen tussen de Heilige Stoel en de buitenlandse regeringen betreffen en alle zaken bestudeert, die door den Paus door middel van het Pauselijk Staatssecretariaat worden aangeboden, anderhalf uur in vergadering bijeenkwam. Een biezonder groot belang wordt aan deze bijeenkomst gehecht, alhoewel niet werd medegedeeld waarover de zaken gingen. Staatssecretaris Luigi Cardinaal Maglione leidde zelf de vergadering (New York, (AP) 4.8).

HET BOTERT NIET TUSSEN DUITSERS EN ITALIANEN.

Berichten uit Istanboel zeggen, dat er hardnekkige geruchten onder de Italiaanse troepen, die langs de Dalmatische kust gelegerd zijn, lopen, dat de Duitse troepen het voornemen hebben om binnen 14 dagen het volledige toezicht over de bases Sibenik, Split en anderen over te nemen. Deze geruchten veroorzaakten ernstige ongeregeldheden in de Italiaanse garnizoenen. In Split raakten de Italiaanse soldaten slaags met de bemanning van een Duitse duikboot en dwongen de Duitsers de stad te verlaten. Ook in andere plaatsen hadden er gevechten plaats tussen Duitse en Italiaanse soldaten (New York, (AP) 4.8).

VASTBESLOTEN VOL TE HOUDEN.

De Duitsers vechten in een verschrikkelijke strijd op Sicilië en zijn vastbesloten iedere stuk grond tot bijna het laatste ogenblik te verdedigen. Dit blijkt vooral ook hieruit, dat zij dikwijls zelfs geen tijd hebben hun doden te begraven. (New York, (AP) 4.8).

Aan Irene, de Vrede brengende.

Irene, — Zij die Vrede brengt —
Klein Kindje, wat Uw lach ons schenkt
Zal sterk ons harte schragen.
Wij noemen stil Uw lieven naam
En willen 't tot een troost verstaan,
Een licht in donk're dagen.

Uw Hooge Moeder klaagde niet,
Hoe sterk draagt Zij Haar groot verdriet,
Zij weet Haar tijd te beiden.
Zij weet wat trouw en wil vermag!
„Geef ons Uw liefde en Uw lach,
Voor zwakken 't medelijden."

Haar fiere kracht beschermt Uw jeugd,
Laat ons de zorgelooze vreugd
In Uwe blikken lezen.
Wat Moeder met Uw naam bedoelt,
Het wordt zoo diep door ons gevoeld,
't Zal eenmaal waarheid wezen.

H. List E.

REVOLUTIE IN SAN MARINO.

's Werelds oudste democratie werpt de opgedrongen dictatuur af.

Er lekt weinig nieuws naar buiten, maar de grenzen van San Marino zijn zo midden in het Italiaanse gebied gelegen, dat het publiek van de omwenteling van Italië even spoedig op de hoogte was als de Romeinen. Er brak een omwenteling uit en het gouvernement, dat „fascistisch getint" was door de pressie, die Italië steeds oefende, werd afgezet (Bern, (AP) 5.8).

[San Marino is een in de 4e eeuw ontstane republiek bestaande uit 3 bergtoppen.

De staat is geheel vrij en souverein, maar staat onder Italiaanse bescherming, en hoewel alle vorige regeringen de souvereiniteit van San Marino en zijn 14.000 inwoners hebben geëerbiedigd, heeft Mussolini het een fascistisch bestuur opgedrongen. Heel oud is de bestuursvorm: het presidentschap wordt door twee personen bekleed, die slechts een half jaar aanblijven. Het Parlement bestaat uit 60 personen, waarvan 20 van adel, 20 van de burgerij en 20 uit de boerenstand. Evenals vanouds Venetië draagt de republiek de eerbiedwaardige titel van Serenissima, d.w.z. allerverhevenste. Het hele land beslaat een oppervlakte van 64 km.², de vlag is blauw-wit. Het land is uniek om zijn dienstplichtbepaling: alle mannen tussen 16 en 55 zijn dienstplichtig, behalve alle onderwijzers, leraren, leerlingen en studenten.

Het land heeft eigen postzegels en munten. De laatste zijn, evenals de eigen munten van Vaticaanstad, ook in Italië geldig. Alle drie landen hebben een monetaire overeenkomst. San Marino heeft een permanente vriendschapsalliantie gesloten met de Verenigde Staten, Groot-Britannië, België en **De Nederlanden**. De republiek heeft dit keer geen oorlog verklaard, doch heeft zijn verdragen met Italië ook niet opgezegd. Het land heeft eigen ambassadeurs in verschillende landen. — Red. Amigoe].

NAPELS AANGEVALLEN.

Het **Italiaanse** communiqué, aldus een bericht uit Londen, maakt melding van hevige bombardementen op Napels, waar vooral een duikbotenbewaarplaats werd aangevallen. Ook had het centrum der stad veel te lijden (Londen, (AP) 5.8).

Het **Geallieerde** communiqué van Noord-Afrika maakt melding van grote bombardementen, uitgevoerd op de havenwerken en de duikbotenbasis van Napels. De actie is goed verlopen. Van de vijandelijke vliegtuigen, die wij ontmoetten, werden er 11 neergeschoten. Zelfs overdag wisten onze vliegtuigen de heerschappij in de lucht te behouden. Later werd nog een bombardementsvlucht ondernomen tegen Messina. Van al deze vluchten werden slechts 3 vliegtuigen vermist (Noord-Afrika, (AP) 5.8).

Later werd nog bericht ontvangen, dat voor zover bekend, het aantal slachtoffers onder de burgerbevolking in Napels 159 doden zou omvatten en 228 gewonden.

Thans moeten wij Duitsland bombarderen

Één gistende massa haat en verdenkingen

Nazieland gewikkeld in een wanhopige onderneming

Zij zijn een vogelvrij volk geworden

Na de oorlog moet Duitsland industrieel ontwapend worden

door
DOUGLAS MILLER,
Schrijver van „You can't do business with Hitler".

De psychologische oorlog tegen Duitsland is thans met de voortgaande bombardementen in volle gang. Het Duitse volk gevoelt zich door de neerhagelende bommen steeds minder op zijn gemak. De tijd is thans aangebroken, dat de democratieën het in Duitsland bestaande wantrouwen en cynisme kunnen uitspelen. Teneinde dit met het grootste resultaat te kunnen doen en zich voor te bereiden op de afrekening met een verslagen Duitsland, moeten wij de huidige geestesgesteldheid in Hitlers Reich begrijpen.

Zeer weinig Duitsers zijn het volkomen met Hitler eens. Hij verbijstert en verschrikt hen en veroorzaakt bij velen een gevoel van afkeer. Zij verlangen naar een sterken leider en zouden gaarne méér geloof in hem stellen, dan nu het geval is. Nog steeds zeggen zij: „Als Hitler slechts wist, wat 10.000 „kleine Hitlers" over het gehele land doen, zou hij daar een stokje voor steken!"

De Duitsers vertrouwen geen enkele propaganda.

De Duitsers zijn er niet van overtuigd, dat de nazie-propaganda in de pers en door de radio de waarheid bevat. Zij staan wantrouwend tegenover vele dingen, welke zij vernemen, doch zij weten niet waarheen zij zich moeten wenden, om de waarheid te horen. Zij hebben geleerd hun eigen officiële propaganda te wantrouwen, doch zij wantrouwen eveneens de buitenlandse radio-uitzendingen of de wilde geruchten, welke heimelijk de ronde doen. Iedereen vertelt deze geruchten verder, doch slechts weinigen hechten er geloof aan. Ik heb in Duitsland zelf meer gruwel-verhalen over naziewreedheden gehoord dan ooit in het buitenland de ronde hebben gedaan, doch dit schijnt weinig verschil te maken. Sommige van deze heimelijke geruchten zijn verbazingwekkend nauwkeurig en vertellen lang tevoren dingen, welke later bevestigd worden. Doch de Duitsers hebben al zoveel doorstaan, dat zij nu vrijwel apathisch zijn.

Het Duitse leger.

Het Duitse leger is niet meer zo populair als vroeger. De radio heeft het publiek tot verzadigens toe volgepropt met militaire muziek. Het is alles uniformen en medailles wat de klok slaat. De officieren vormen nog steeds een aparte, bevoorrechte klasse. Zij hebben een beroepsbelang bij de oorlog. Er bestaat een Duits gezegde: „Dienstnemen bij het leger is de fatsoenlijkste manier om het land uit te komen". De gewone soldaat deelt dit enthousiasme niet. Niemand wenst, dat hij op eigen initiatief denke of handele. Men heeft hem geleerd zijn officieren meer te vrezen dan den vijand, en het staat vast, dat hij niet van zijn meerderen houdt. Alle propaganda om het leger populair te maken, heeft slechts in zoverre succes gehad, dat het overal doorgedrongen is. Bijna iedereen is bij de oorlogsinspanning betrokken en de deelneming hieraan betekent nu slechts zelden persoonlijk aanzien. Men doet zijn werk, doch zonder veel geestdrift.

In sommige opzichten heeft het huidige leger iets vóór op de soldaten van den Kaiser. De officieren zijn gekozen uit een groter deel van de bevolking; het feit, dat men niet van aristocratische geboorte is, vormt niet langer een beletsel voor promotie. Officieren en manschappen begrijpen elkander waarschijnlijk beter dan vroeger. Doch het leger is hard, de straffen zijn streng en de discipline is zeer strict. De officieren kunnen op deze manier meer werk gedaan krijgen, doch een dergelijk systeem draagt in zich de kiemen van opstand en revolutie.

Taai en gedisciplineerd.

Het is waar, dat de Duitse soldaten soms moeten doorwerken, tot zij erbij neervallen, doch de Duitsers bezitten een lange militaire traditie. Zij zijn zeer trots op het feit, dat hun leger zo taai is.

Slechts in ogenblikken van buitengewone opwinding of gevaar is het mogelijk, dat zij tot revolutionnaire handelingen zouden overgaan. Voor de Duitsers is discipline een veel voornamere factor dan bij welk ander volk ooit mogelijk zou zijn.

Een geliefde methode om een recruut naar hun hand te zetten, bestaat hieruit, dat men hem een kort blok hout in de handen geeft. Hiermede moet hij dan hurken en weer opstaan, zonder dat het hout de grond mag aanraken; als de man eindelijk omvalt, schopt men hem, tot hij weer opnieuw begint. Deze behandeling maakt den lastigsten soldaat gegarandeerd murw!

De oorlog begon voor de nazies te vroeg.

Het publiek is cynisch, doch verwonderlijk geduldig en goedmoedig. Men maakt grapjes over de leiders.

In zekere zin worden de nazies ernstig belemmerd door het feit, dat zij zes jaren, nadat zij aan de macht kwamen, reeds deze strijd om de wereldheerschappij moeten voeren. Hun nieuw opvoedkundig systeem, dat de geest van de jeugd moet disciplineren en haar een willig werktuig van den Führer moet maken, werkt nog niet lang genoeg door om invloed op het grootste deel van het leger te kunnen zijn. Duitse jongens uit arme gezinnen, die de openbare school bezochten, beëindigden gemiddeld hun schooltijd, als zij 16 jaar waren. In het leger zijn nog vele soldaten, die hun gehele opleiding tijdens het oude regiem hebben genoten, en zelfs de jongeren hebben op school slechts een jaar of wat nazie-instructie gevolgd.

Om deze reden is de taak van de werkkampen en van de psychologische campagnes van de Hitler-Jugend zo geweldig belangrijk. Deze vangen de jeugd boven de zestien jaren op. De invloed van de Universiteit kan gevoegelijk als betrekkelijk onbelangrijk buiten beschouwing worden gelaten, daar nog slechts een handjevol jongelui studeert.

Hoe ver zijn nu deze nazie-ideeën in de jongere generatie doorgedrongen?

Natuurlijk is er in negatieve zin heel wat bereikt: de Duitse jeugd is zorgvuldig onkundig gehouden van de denkbeelden der Westerse wereld. Zij weet weinig af van economie, sociologie, psychologie en totaal niets van geschiedenis, uitgezonderd dan nazie-propaganda. Daar staat tegenover, dat het positieve effect van de nazie-leerstellingen niet zo sterk is geweest. Deze jonge mensen hebben „Mein Kampf"

Het nieuws van vandaag.

Men zou niet weten, voor welk doel alle vlaggen hier ontplooid zijn.

Want het is een goede dag. Een van onze Prinsesjes is jarig, dat is een telkens wederkerende feestdag voor ons eigen volk. Vandaag is het ook een feestdag voor alle Verenigde Volken, want tegelijkertijd kwam het bericht van de val van Catania en van Orel.

Zowel aan het Italiaanse als aan het Russische front hebben wij een stelling veroverd — en welke stellingen! Om Orel is al weken en weken gevochten. Catania's strijd heeft korter geduurd, maar is zeker niet van geringer belang.

De berichten zijn nog te jong om te zien welke manoeuvres het snelle oorlogsproces aan het Russische front thans zal gaan nemen. Wie de kaart erbij haalt, zal zien, dat het waarschijnlijk is, dat de Russen zullen trachten thans uit hun nieuwe stelling een omtrekkende beweging te maken, teneinde Duitsers in het Donets-bekken af te snijden van hun verbindingslijnen. Als hun dit zou gelukken, zou de opmars naar het Westen begonnen zijn. Vorosjilof, innemer van Stalingrad, is ook innemer van Orel. Welke stad zal volgen?

Op Sicilië wordt de toestand thans beslist hachelijk voor de As. Weliswaar is het Duitse bastion Taormina nog niet genomen en zal er zeker nog bloed moeten vloeien, eer het valt, maar met de inneming van Catania is het waarschijnlijk geworden, dat de gehele kust van Sicilië eerlang in onze handen zal zijn. Het gaat tenslotte niet zozeer om Taormina, dan wel om Messina. En de greep om deze sleutelstad wordt hoe langer hoe nauwer. Want is door Catania's val de opmars langs de Oostkust vergemakkelijkt, aan de Noordkust opereren blijkens de berichten van vanmorgen de Noordamerikanen ter zee en de Britten te land. En ook daar weet men voort te rukken.

Het Italiaanse vasteland wordt niet met rust gelaten. Napels kreeg weer een bombardement, van welks resultaat zelfs het Italiaanse communiqué zegt, dat „talloze huizen ineenstortten".

Voegt men hier nog bij, dat het op de Balkan, getuigen de berichten, steeds meer gaat broeien, dat Zweden zich gaat verzetten (hetgeen blijkt uit het opzeggen van het contract om Duitse troepen te vervoeren), dan is het vandaag in vele opzichten een feestdag.

Hitlers autobiografie, bestudeerd; zij zijn op de hoogte van de ras-opvattingen der nazies van Anti-Semitisme en anti-kapitalisme en zijn onderwezen in een krachtig nationalisme, dat wel de afgunst van onze nationalisten moet opwekken. Waarschijnlijk is een groot deel van dit alles niet erg bezonken. De nieuwe nazie-leerstellingen zijn nog niet al te goed uitgewerkt. De leerlingen hebben een groot deel van hun tijd doorgebracht met marcheren, wandelen, zingen en het bijwonen van massa-bijeenkomsten. Doch ik denk niet, dat zij al te hard gestudeerd hebben of hun instructies al te zwaar hebben opgenomen. Een jeugdige geest bezit een opmerkelijke capaciteit om weerstand te bieden aan „instructie".

Er bestaat voor de nazies geen verschil tussen goed en kwaad.

Het is waarschijnlijk, dat de grootste invloed op de jonge mensen niet de formele Partij-dogma's zijn geweest, doch de algemene indirecte invloed van de tijden, waarin zij leven, de voorbeelden, welke hun voorgehouden worden. **Deze nieuwe generatie ziet en gelooft, dat er geen verschil bestaat tussen goed en slecht. Als men iets ongestraft kan doen, is de zaak in orde.** Iedereen moet doen, alsof hij erg patriottisch voelt, en tegelijkertijd alles in de wacht slepen, waar hij maar kans toe ziet. De wereld verandert zeer snel, en niemand weet wat de toekomst zal brengen. Probeer dus nú alles te krijgen, waar je lust in hebt, en geniet er van!

Men heeft de Duitse jongeren aangemoedigd hun toekomst in dienst van het Leger of van de Partij te zoeken. Intelligente jongens spannen zich in voor een carrière bij de luchtmacht, de geheime politie, voor spionnage-werk of zij werken als Partij-lid in hun eigen blok, waar zij bijeenkomsten organiseren, giften inzamelen en propaganda maken. Deze jeugd stelt geen belang in vredestijd-werk, op boerderijen of in de nijverheid.

Zij hebben gezien, dat de Staat de beste baantjes aanbiedt. Dit moet noodzakelijkerwijze grote gevolgen voor de toekomst hebben. Elke jongen leert zelfzuchtig te zijn en in deze gewelddadige wereld slechts aan zichzelf te denken. Dit is een broedplaats voor misdadigers en avonturiers. Deze mensen zijn geneigd het slechtste van anderen in Duitsland of elders te denken. Een dergelijke toestand moet, naarmate de oorlog voortduurt wel diepgaande gevolgen hebben. Zolang de Duitsers menen, dat Hitler aan de winnende hand is, zullen zij aan de kant van den winnaar staan. Indien zij echter menen, dat Hitler gaat verliezen, zullen zij hem zonder gewetensbezwaren in de steek laten.

Het zaaien van wantrouwen.

De democratische landen moeten dit morele defect in de nazie-organisatie ten volle uitbuiten. **Wij kunnen de nazies ten gronde richten door gebruik te maken van hun zelfzucht en cynisme.** Het moet bijvoorbeeld mogelijk zijn de juiste namen en adressen van leden en ambtenaren van de nazie-partij te krijgen, teneinde dan met hen in verbinding te treden door geheime kanalen — echter weer niet zo geheim, dat de Duitse autoriteiten de berichten niet zouden kunnen onderscheppen.

Wij zouden een brief naar den een of anderen nazie kunnen schrijven, waarbij wij geld zouden insluiten, terwijl over dit bedrag dan gesproken wordt als „de gebruikelijke som", waarvoor wij een quitantie vragen, welke „op de gewone manier" moet worden opgezonden. Voor zover ik de nazies ken, zouden de ambtenaren, die de brief openen, indien mogelijk het geld stelen en zij zouden zeker aannemen, dat de persoon, aan wien het geld werd gezonden, in verbinding met de buitenwereld stond. Hoe sterker hij dit zou ontkennen, des te zekerder zouden zij zich van hun zaak voelen. Door dergelijke methoden zouden wij kunnen maken, dat de nazies elkander in de gevangenis gooien en vermoorden. Wij zouden toenadering tot Goering moeten zoeken door allerlei aanlokkelijke aanbiedingen, als hij Goebbels uit de weg wilde ruimen, en tegelijkertijd zouden wij Goering moeten laten uitvinden, dat wij met Goebbels aan het onderhandelen waren om hem beentje te lichten!

Nazie-Duitsland is één gistende massa van heimelijke haat en verdenkingen en zelfzucht. Het wordt niet tezamen gehouden door enige diepe trouw aan principes of morele code. Wij moeten deze zwakheid uitbuiten.

Geen genade kennend zullen zij wanhopig doorvechten.

Er zal enige tijd van gestadige en toenemende militaire druk nodig zijn om het Duitse volk te „breken". Ook zij hebben een „breekpunt", dat hebben wij in 1918 gemerkt. Waarschijnlijk zullen zij ditmaal moeilijker te „breken" zijn dan vroeger het geval is geweest, daar de nazies intelligenter en beter georganiseerd zijn dan het oude keizerlijke regiem. Mij dunkt, dat het zinloos is te verwachten, dat het Duitse volk Hitler nu aan de dijk zet en zichzelf overlevert aan de genade van Groot-Brittannië of welk ander land ook. In Duitsland hebben zij de idealen van genade en menselijkheid overboord gegooid en zij geloven niet, dat andere mensen zulke eigenschappen nog wèl zouden bezitten.

Deze oorlog heeft dieper ingevreten dan de vorige. De Duitsers hebben reeds te veel van hun buurmans bezittingen gestolen, zij hebben te veel onschuldigen in koelen bloede vermoord, dan dat zij zouden kunnen verwachten er gemakkelijk van af te komen: zij weten, dat zij in een wanhopige onderneming gewikkeld zijn...... Zij zijn een vogelvrij volk geworden!

Verbitterde en vertrapte volken zullen wraak eisen.

In de Verenigde Staten van Noord-Amerika beseft men vaag ,dat men aan het einde des vorigen oorlogs een fout heeft begaan. Doch waar die fout precies zat, weten wij niet. Er bestaan goede redenen om te zeggen, dat wij aan het einde van Wereldoorlog I òf edelmoediger tegenover het verslagen Duitsland hadden moeten zijn, òf wel het er met ijzeren vuist onder hadden moeten houden. De zegevierende Geallieerden deden geen van beide: zij weifelden en werden heen en weer geslingerd tussen deze beide uitersten, welke elk op zichzelf een betere oplossing zou zijn geweest dan hetgeen er in werkelijkheid gebeurde.

Ditmaal zal een dergelijke kans niet bestaan. Te veel mensen in Duitsland zijn vergiftigd door de nazie-propaganda ,te veel anderen gedemoraliseerd en verdierlijkt door hun aandeel in het nazie-régime. Er bestaat geen enkele, practische uitvoerbare, manier om Stromtroepen en bewakers van concentratiekampen tot goede burgers van een vredig Europa op te voeden. Zelfs indien de Noordamerikaanse publieke mening ten gunste van een dergelijke vreedzame oplossing ware gestemd, zouden de gemartelde, verbitterde volken van Europa dit niet toestaan: Zij wensen een bloedige afrekening met de Duitsers. Als men zich een andere oplossing voorstelt, betekent dat, dat men vergeet, hoe diep de menselijke hartstochten in deze wreedste van alle oorlogen zijn opgezweept.

Een der taken van Amerika zal zeker zijn het verzachten van al het lijden in Europa en het terugbrengen van de tragedie der na-oorlogse periode tot de kleinst mogelijke verhoudingen.

Hoe langer de oorlog duurt, des te vreselijker hij zal worden.

Het schijnt volkomen duidelijk, dat er niets blijvends te winnen valt door het verdelen van Duitsland in een aantal kleine staten. Zij zouden zich spoedig weer verenigen of in de een of andere nieuwe vorm een geheim verbond tot gemeenschappelijke actie sluiten.

Hoe het verslagen Duitsland aangepakt zou moeten worden.

Het is niet doenlijk 80.000.000 Duitsers uit te roeien. Het is eveneens onmogelijk den Duitsers toe te staan de straf voor hun misdaden te ontlopen. De menselijke natuur in de andere landen zal dit niet toestaan. De Duitsers moeten gedwongen worden tot teruggave van al hetgeen zij reeds hebben gestolen, en dit zal dergelijke economische ontberingen in Duitsland veroorzaken dat zij de onverzoenlijke vijanden van het na-oorlogse Europa zullen zijn.

Het is niet mogelijk de Duitser van nieuw kapitaal te voorzien, om hetgeen zij vernield hebben, weer op te bouwen en hun een werkzaam aandeel te geven in een nieuwe wereld, zelfs al zouden wij dat dan willen. Zij hebben eenmaal de smaak van de koppige wijn der wereld-overheersing te pakken. Als wij hun minder aanboden, kunnen wij niet verwachten, dat zij daarmede genoegen nemen.

Welke mogelijke oplossing blijft er dan nog over?

Naar mijn mening zijn wij niet gerechtigd het Duitse volk iets „bij wijze van straf" op te leggen. Wij zijn hun rechters niet. Doch ter wille van onze eigen toekomstige veiligheid en de wereldvrede hebben wij het recht stappen te doen, welke noodzakelijk zijn — het doet er niet toe of deze stappen misschien hard voor de Duitsers zouden zijn. Ik ben geen voorstander van een vreemd bestuur over het Duitse volk. Ik zou hen hun onafhankelijkheid en nationale eenheid laten behouden. Ik zou de principes van de totale oorlog willen toepassen, welke principes zij zo vernuftigd hebben uitgewerkt, en aan Duitsland alle industriële mogelijkheden, welke de oorlogsmachine in stand houden, ontnemen. Industriële ontwapening is onder de tegenwoordige omstandigheden van blijvende aard. Ik zou grote aantallen vrachtauto's weghalen, evenals voorraden metalen en machinerieën, en alle strategische spoorlijnen opbreken. Ik zou de toekomstige grenzen zo willen vaststellen, dat de steenkool- en ijzermijnen in het Oosten en Westen buiten de grenzen van het Duitse Rijk kwamen te vallen. Ik zou op een dusdanige wijze toezicht oefenen op de havens en de grenzen, dat voor de oorlog noodzakelijke machines en metalen het Reich niet zouden kunnen binnenkomen. Dit is volkomen uitvoerbaar en practisch mogelijk. Een dergelijke politiek zou de Duitsers dwingen hun ganse energie te wijden aan het bebouwen van de bodem, teneinde voldoende voedsel te krijgen om in leven te blijven.

Dit zou betekenen, dat de Duitse steden een minder talrijke bevolking zouden krijgen. Het totale zielenaantal zou dalen. Jonge mannen zouden uitwijken. Hierdoor zou de rest van de wereld gedurende vele jaren tijd krijgen om op haar verhaal te komen en eigen vraagstukken kunnen oplossen, alvorens uit te maken of zij op vreedzame wijze kan samenleven met het overblijvende deel van het Duitse volk of niet.

Dit voorstel is wreed, doch elke na-oorlogse regeling zal noodzakelijkerwijze wreed zijn, en ie onschuldigen moeten met de schuldigen lijden. Dit gebeurt helaas in een oorlog altijd.

VERLOOFD:

Ferdinand Labad
en
Alexandrina C. Gaddum

Curaçao
Paramaribo

5 Aug. 1943.

M. P. B. GORSIRA

heeft de eer kennis te geven dat de voltrekking van het huwelijk van hun dochter

ELFRIEDE

met

Lt. D. H. Lipscomb,

in verband met spoedig vertrek naar een andere standplaats, zal plaats hebben op Vrijdag de 6de dezer.

Receptie 5 — 7
Arrarat 42.

2428 *Gelieve deze kennisgeving als een persoonlijke uitnoodiging te willen beschouwen.*

Curaçao.

HUWELIJK HEER EN MEVROUW DE ROOY-WEKKER.

Gistermiddag hebben in de parochiekerk van de Heilige Rozenkrans op Pietermaai onze goede Vriend en medewerker Fernand L. de Rooy en Mejuffrouw Geertruus H. Wekker elkander het Heilig Sacrament des Huwelijks toegediend. Toen de bruidstoet met lieve kleine meisjes het kerkgebouw betrad had Zijne Hoogwaardige Excellentie, Mgr. P. I. Verriet O. P., Apostolisch Vicarius van Curaçao, reeds Zijn zetel op het priesterkoor ingenomen.

Behalve den Vicariaatssecretaris, Pater W. M. Brada O. P., en vele familieleden, waren verder nog aanwezig een groot aantal vrienden en kennissen van deze twee zo bekende figuren. Erg jammer was het, dat de Vader van het charmante bruidje niet kon overkomen om zijn dochter op de rijkste dag uit haar leven — en ook van hem — te zien. Gelukkig heeft de bruid hier een zusje en zal Vader de gemaakte foto's natuurlijk spoedig krijgen.

De besturen van de Nederlandse Journalisten-Kring en van de Nederlandse R. K. Journalistenvereniging, alsmede Mr. E. M. Elias van de Gouvernementspersdienst, waren aanwezig. Voorts een groot aantal meisjes, oud-leerlingetjes van Mejuffrouw Wekker, die geruime tijd als onderwijzeres in de 2de klas van het Sint Antoniusgesticht heeft gewerkt.

Aan het altaar officieerde Pater B. Kranwinkel O. P.

Na afloop van de eigenlijke plechtigheid begaf de Apostolisch Vicarius zich naar de gerfkamer teneinde aan den Heer en Mevrouw de Rooy-Wekker Zijn gelukwensen aan te bieden en de bisschoppelijke zegen te geven. Vrienden en kennissen kregen later gelegenheid te feliciteren. Fernand de Rooy was een vrouw rijker geworden en de 37 kindertjes van de 2e klas van het St. Antoniusgesticht hadden haar lieve juffrouw verloren. De jeugdige echtgenoot stralend: „Maar ze mogen altijd komen, want ons huis [Frederikstraat 87, Overzijde] staat voor iedereen open......"

TER BESCHERMING VAN DE JEUGD.

In het Voorlopig Verslag betreffende de „Landsverordening houdende bepalingen om ontaarding der goede zeden bij de jeugd tegen te gaan", worden de Staten de leeftijdsgrens van 18 jaar te hoog gesteld. In de „Memorie van Antwoord" geeft de Gouverneur hierop nu o.a. het volgende antwoord:

Alhoewel de Gouverneur persoonlijk de leeftijdsgrens niet te hoog gesteld vindt, is hij bereid, in het ontwerp zestien jaar te lezen, waar achttien jaar staat. Hierbij zij aangetekend, dat de gehuwde vrouw door de verbodsbepaling niet wordt getroffen, aangezien deze norm betreft minderjarigen en het huwelijk meerderjarig maakt. Eveneens is in het gewijzigd ontwerp het gaan naar werk of les mogelijk gemaakt. Ondergetekende ziet echter niet in, waarom uitgaan van kinderen op deze leeftijd in een verduisterde havenstad onbegeleid moet geschieden.

Het laten spelen van kinderen op straat tijdens de verduistering wil Zijne Excellentie; alleen reeds met het oog op mogelijke verkeersongelukken, in hoge mate onverantwoord voorkomen.

Evenmin is hem duidelijk, waarom jonge vrouwen zich in het donker onbegeleid op straat moeten begeven. Dit kan in de gegeven omstandigheden zeer gevaarlijk zijn en behoort uitzondering te wezen.

Karakter en zelfvertrouwen nemen de werkelijkheid niet weg van het feit, dat een verduisterde plaats vol vreemdelingen 's avonds een gevaarlijke plaats is voor vrouwen en kinderen.

De Gouverneur beaamt het oordeel der leden, dat deze verordening met wijsheid toegepast moet worden, maar ziet niet in, waarom voor plaatsen als bijvoorbeeld Bonaire en Westpunt de in het ontwerp gestelde regelen doelloos zouden zijn.

Aangezien in het gewijzigd ontwerp de gelding van de verordening afhankelijk is gesteld van de ter plaatse heersende verduisteringstoestand, strekt zich de omvang harer werking naar plaats niet uit de Bovenwindse eilanden en naar tijd niet verder dan het tijdperk der verduistering.

De afdelingen kunnen ervan overtuigd zijn, dat, wanneer de mogelijkheid bestond om het ongerief der verduistering uit de weg te nemen, hetzij geheel hetzij gedeeltelijk, zulks zeer zeker gebeuren zou. De nadelen zijn den Gouverneur genoegzaam bekend. Zij wegen evenwel niet op tegen de voordelen, zodat hij onmogelijk besluiten kan tot vermindering over te gaan.

De redenen, die tot handhaving leiden lenen zich niet tot een bespreking in het openbaar. Zo de Staten daar prijs op stellen is Zijne Excellentie gaarne bereid om den Algemeen Militair Commandant te verzoeken in de Afdelingen deze redenen uiteen te zetten.

De bedoeling van het ontwerp is, jongeren, die te veel zelfvertrouwen, te weinig karakter en te slappe ouders hebben, — een genus, dat niet alleen hier, maar ook elders bestaat en de baste klandize voor strafgestichten vormt — zoveel mogelijk te ontrukken aan de zee van gevaren, waarin zij meestal verdronken zijn, voor zij zelfs de aanwezigheid van water bemerkt hebben.

EXAMEN ST. GENESIUS.

Op 4 Augustus slaagden als Typiste (10-vingersysteem):

J. Gouw, H. Kwaak, M. Booi, J. Vijzelman, A. Martina, T. Gomperts, H. de la Parra, C. Leerentveld, St. M. Coffie, L. Matheeuws, M. Doran, N. Wagner, S. Löwenthal, M. Dovale, I. Palm, R. Lasten, M. Pietersz, V. Daal, R. Penso, L. Martijn, Z. Obediente, W. Dania, H. Simon, V. Goila E. Everts, N. Conradus, G. v/d Beld, C. Wever.

Afgewezen **vier.**

Als Typist (10-vingersysteem): A. Boekelman, S. Isenia.

Afgewezen **drie.**

Als Kantoorstenograaf (in de Nederlandse Taal 130-lettergrepen): F. Felida, G. Herrera.

Afgewezen **één.**

Als Kantoorstenografie in de Engelse Taal (100 lettergrepen): Nora Gonzales.

UITSLAG VOORBEREIDEND KLERK-EXAMEN.

Gehouden op Curaçao op 15, 16 en 31 Juli 1943. Geëxamineerd: 7 candidaten; afgewezen: 1; verlengd examen: 1; geslaagd: 5 candidaten, t.w.: M. Kraaijeveld, M. Leon, E. P. Monte, M. E. Sarmiento en D. A. v. Uiter.

UITSLAG MULO-EXAMENS CURAÇAO.

Gehouden op 15, 16, 17, 23, 24 en 26 tot en met 30 Juli 1943. Geëxamineerd: 78 candidaten; afgewezen: 8; geslaagd: 70, nl. 44 voor het diploma A, t.w.: Sylvie Arends, Jozef Abdul Hamid, Donald Bakhuis, Violeta Elisabeth Blume, Saakje Geertje de Boer, Lourdes Mercedes Booi, Ilse Hortence Braam, Ruth de Castro, Gustaaf Frank Cristiaan, Ina Blanca Curiel, Gloria Maria Deville, Mathilde Ferguson, Federico Galaraga, Jan Eduviges Gerarda, Mathilde Elisabeth Petronella Goslinga, Hubert de Haseth, Willem Hendrikse, Johannes Franciscus van Hesteren, Marcial Hermenegildo Jacobus, Gustaaf Adolf de Jongh, Ruth Leonida de Jongh, Nora Cornelia Joubert, Eran Jonh Pieter Jurrius, Peter Anton Kleijn, Imelda Maria Humiliana Kroon, Percy Norman Kruythoff, Bernard Linker, Elsa Guillermina Lourens, Edith Martina, Cristiano Ricardo Molina, Agnes Teresita Morkos, Elisabeth Geertruida Nederhorst, Francis Dalmatius O'Connor, Rubén Dario Riley, Cornelia Josephina Schouten, Hélène Georgine Semil, Elisabeth Maria Teresa Sprockel, Rafael Arcangel Trenidad, Elsie Valencia, Theresia Maria Johanna Veltman, Eric Eduard Vinck, Pablo Maria Wenceslao Torres, Maria van de Weijer, Alfred George de Windt.

25 voor het diploma B., t.w.: Fania Becher, Herman Petrus Leendert Beijerbergen van Henegouwen, Orlando v. Breet, Juan Marcel Cratsz, Edmundo Cumare, Hermelio Juan Curiel, Mathilde Donker, Charles Galaraga, Martina Christiana Gigengack, Hendrik Jan Groothuis, Abe Crynsztein, Theodora Geertruida Heuvelink, Gregorio Cerilio Jonis, Johanna Thalia Arnolda Kreps, James Philip Tiburtius Leander, Salomon Linder, Marcel Maurice Nouel, Rudolf Cornelis Nijhof, Maurice Léon Petit, Marieta Rabinovici, Sieds Hendrik Tiesma, Greta Vermeulen, Richard Vinck, Piet Wensvoort, Tirso Leon de Windt.

1 voor het Aanvullingsexamen Wiskunde B., t.w. Felix Linder.

Captain G. M. Rayne, R.N.

takes this opportunity of saying „Goodbye" to his many friends in Curacao who, due to the suddenness of his departure, he was unable to contact personally

Commander J. N. WALL, R.N.R. has relieved him as Senior British Naval Officier, Curacao.

Buitenland.

RUHRGEBIED AANGEVALLEN.

Vannacht werd door Mosquito's een aanval gedaan op doelwitten in het Ruhrgebied en het Rijnland, aldus het communiqué van het Ministerie van Luchtvaart te Londen. Hetzelfde communiqué maakt melding van aanvallen op vijandelijke e-boten bij Calais, waarvan er 3 in de grond werden geboord. Geen enkel vliegtuig wordt vermist (Londen, (AP) 5.8).

RAAD VOOR DE GROTE OCEAAN BIJEEN.

Churchill zat een vergadering voor den van de Raad van de Grote Oceaan, welke vergadering te zijnen huize, Downingstreet 10, gehouden werd. Aanwezig waren, behalve de Britse Ministers: Pieter Sj. Gerbrandy, premier van de Nederlanden, die Chinese minister van Buitenlandse Zaken, de Cinese ambassadeur, de Nederlandse ambassadeur Jhr. Michiels van Verduynen en Vice-admiraal Coenraad E. L. Helfrich.

Over hetgeen besproken werd, werden geen mededelingen verstrekt. Medegedeeld werd, dat geen Noordamerikanen deelnamen. Het wordt merkwaardig genoemd, dat sedert 21 October 1941 deze Raad niet meer in Londen vergaderd heeft. (Londen, (AP) 5.8).

GIRAUD — DE GAULLE.

Uit een BBC-uitzending vernemen wij, dat er een vergelijking tot stand gekomen is tussen Giraud en De Gaulle. Giraud zou het opperbevel krijgen. De Gaulle zou in een toespraak hebben verklaard, dat dit „een goede keuze" is.

ZWEDEN LAAT GEEN DUITSE TROEPEN MEER DOOR.

De Nationaal Broadcasting Company te New York noemt een telegram uit Stockholm van David Anderson, volgens hetwelk Zweden zijn overeenkomst om Duitsen troepen doortocht te verlenen over Zweeds grondgebied, zou hebben opgezegd.

Eerder deze week hebben telegrammen reeds doen doorschemeren, dat zulk een actie te verwachten was. Zweden zou hebben toegestemd, dat Duitse soldaten met verlof uit Noorwegen naar Duitsland terugreizen, op voorwaarde dat zij ongewapend zijn (New York, (AP) 6.8).

VERWACHTINGEN VAN CHINA.

De Chinese minister van Buitenlandse Zaken T. V. Soong, die Engeland bezocht, vertelde op een persconferentie, dat China er op rekent, dat Manchoerije na de oorlog tot dit land zal terugkeren. Overigens heeft China geen territoriale verlangens in Indo-China of Thailand. De Chinezen hopen dat Korea een onafhankelijk land wordt. Toen hem gevraagd werd naar de Chinese mening betreffende de Britse kroonkolonie Hongkong, die de Japanners nu in het bezit hebben, zeide hij, dat hij er de voorkeur aan gaf hieraan geen aandacht te besteden. Hij zeide nog, dat hij hoopte met Manchoerije tevens de spoorwegen van dat land in het bezit te krijgen. Tot slot verklaarde hij dat er geen quaesties bestaan tussen Rusland en China. (Londen, (AP) 4.8).

„DOET UW PLICHT".

Generaal Saialli Sandalli, de nieuwe Italiaanse minister van Luchtvaart gaf een dagorder uit voor de manschappen van de militaire en burgerlijke luchtvaart." Op bevel van Zijne Majesteit den Koning Keizer neem ik heden de taak op mij van minister voor de luchtvaart. De weg, die wij moeten volgen is duidelijk. Vervult uw taak. Werkt zwijgend en in de hoogste tucht. Lang leve Italië, lang leve de Koning". (New York, (AP) 4.8).

DE STRIJD OP SICILIË.

De zwaar bestreden Duitse oorlogsmachine werd gedwongen gevechtsvliegtuigen en bommenwerpers van andere fronten weg te halen om het terugtrekken zo veel mogelijk tegen te houden van de onmeedogend gehavende Duitse troepen, die in de bergen van Noordelijk Sicilië strijden. De as kan un nog alleen een streep lands gebruiken voor het landen en het moet zijn vliegtuigen van het Noorden aanbrengen en werken van de vliegvelden uit op de hiel van de Italiaanse schoen zoals Bari en Cretonia.

De versterking van de troepen via Kaap Orlando en Messina is opgehouden. De strijdende troepen zijn de overblijfselen van 4 Duitse divisies, die versterkt zijn met gedeelten van Italiaanse divisies met inbegrip van Mussolini's zwartgehemde fascistische militie. De Duitsers doen telkens opnieuw felle pogingen om de concentraties van de Noordamerikaanse veldkanonnen, die dag en nacht een moorddadig vuur afgeven, te veroveren. Krampachtig houden de Duitsers ook vast aan hun stellingen op de heuvels. De geweldige kanonnen der Noordamerikanen, die onafgebroken lood en vuur braken in de bergen van Sicilië, breken zelfs het fanatieke moreel van de nazies.

De aanvallen der Duitsers met hun vliegtuigen worden niet meer gekenmerkt door felheid van durf en moed. Het zijn dikwijls moede vogels, die een laatste poging wagen een aanval af te slaan. Het machtige Duitse luchtwapen en de overmacht van oorlogstuig, dat de Duitsers in het begin van de oorlog bezaten, is nu —op Sicilië zeker— meer dan gering, vergeleken bij de overvloed van materiaal, die de Noordamerikanen in de strijd werpen (Troina, Sicilië, (AP) 4.8).

NIEUWS VAN OVERAL.

— Halifax en Liberator bommenwerpers van de Koninklijke luchtmacht in het Midden-Oosten vielen Maandagnacht de spoorweginstallaties Te Reggio Calabria aan. Grote ontploffingen hadden in het gestelde doel plaats en verschillende branden ontstonden in de omgeving van de spoorlijn en ook in het hoofdstation.

— Generaal Eberhard von Mackensen, de jongste zoon van den 93-jarigen ouden beroemden veldmaarschalk uit Wereldoorlog I von Mackensen, is tot kolonel-generaal in het Duitse leger benoemd. Eberhard von Mackensen was sedert 1939 groepscommandant in het leger. De oudste broeder Hans George Victor von Mackensen is Duits ambassadeur in Italië.

— Het Britse Nieuwagentschap te Stockholm ontving het volgende onbevestigde bericht uit Bern, dat de gezondheid van Hitler reden tot bezorgheid in Duitsland geeft. Himmler heeft de artsen van Hitler gevraagd een waar report samen te stellen, wijl Hitler gezondheid zeer slecht schijnt te zijn. Hitler is dikwijls erg teneer geslagen. In Duitsland zouden de meningen over een eventuelen opvolger reeds besproken worden.

— Uit Lausanne komt het bericht, dat de Duitsers er bijna in slaagden de ontsnapping te doen gelukken van Farinacci, een der voornaamste Italiaanse fascisten en een der grootste voorstanders van de Italiaans-Duits samenwerking. Farinacci was een der felste journalisten van het fascistisch regime. In een plaats in het Noorroosten van Italië, niet ver van de Italiaans-Oostenrijkse grens werd een auto, waarin Farinacci bleek te zitten aangehouden door de plaatselijke autoriteiten. Farinacci werd herkend en tezamen met twee agenten, die hem vergezelden uitgeleverd aan hogere instanties.

— Minister-President Tojo van Japan hield te Mitsubishi in een vliegtuigfabriek een toespraak tot de arbeiders, waarin hij hen opwekte alles in het werk te stellen voor een groter en beter voortbrenging van vliegtuigen.

— Generaal Sir Henry Mailand Wilson, de Britse opperbevelhebber in het Midden-Oosten sprak zijn twijfel uit over het feit of de Duitsers in staat zullen zijn met de huidige strijdkrachten de Balkan te houden in geval de Ialianen het niet meer mede zouden doen. Hij was echter van mening, dat de Duitsers zouden trachten het zo lang mogelijk vol te houden.

— Uit officiële Noorse bron komt het bericht, dat bij het bombardement van Heroya op 24 Juli een aluminiumfabriek, een krachtstation en twee afweergeschutbatterijen vernield werden. Dit bombardement werd overdag uitgevoerd door de Noordamerikanen. 42 Personen werden gedood en 100 gewond. De aluminiumfabriek werd zodanig verwoest, dat het onmogelijk zal zijn om dit gedurende de oorlog nog te herbouwen.

— Journalisten uit Colombia, Ecuador en Venezuela, die de Verenigde Staten van Noord-Amerika bezoeken, kwamen in Detroit aan om de oorlogsfabrieken te bezichtigen, die eigendommen zijn van de Ford-combinatie.

— De Britse radio deelt mede, dat berichten Londen bereiken, dat de Duitsers gedurende de laatste dagen druk oefenen op de Zwitserse regering om haar zo zorgvuldig bewaarde neutraliteit te laten varen. Men veronderstelt, dat de Duitsers gevraagd hebben gebruik te mogen maken van de Zwitserse spoorwegen om daarover hun troepen te vervoeren.

— Rome deelde mede, dat professor Giudo de Ruggiero, die onder de fascistische regering om politieke redenen gevangen gezet werd, dezer dagen bevrijd werd en werd aangesteld tot president van de nationale confederatie voor vrije beroepen en kunsten.

POLITIEKE MOORD IN PARIJS.

De secretaris van de partij van Jacques Doriot, Jean Moncurie, werd te Boncour aangevallen door 3 personen en vermoord (Parijs, (AP) 4.8).

VAN PUERTO RICO.

Joachim Salgado, Braziliaans minister van luchtvaart, zeide op een persconferentie, dat de snelheid, waarmede Brazilië troepen naar het buitenland zal zenden, onderwerp van bespreking is met Generaal Edwin Lyon, hoofd van het Luchtcommando voor de Antillen, en andere hoge autoriteiten (San Juan, (AP) 5.8).

RELLETJES IN HARLEM.

Het district Harlem in New York is weder tot rust teruggekeerd, nadat er Zondagnacht en Maandagmorgen relletjes plaats hadden. Vijf kleurlingen werden gedood en 261 personen met inbegrip van kleurlingen in politie werden gewond. 504 Personen werden aangehouden beschuldigd van het plunderen van winkels.

Voorzorgsmaatregelen werden door burgemeester Laguardia in Harlem te New York genomen na de zeer verspreide relletjes in dat gebied. In de afgelopen nacht keerde eigenlijk de rust weder. De relletjes hadden niets met de rassenquaestie te maken, doch ontstonden toen een politie-agent in een hotel te Harlem trachtte een vrouw aan te houden, die zich wanordelijk gedroeg. Een kleurling-soldaat trachtte tussenbeide te komen en greep de knots van den politie-agent. De politie schoot hierop en verwondde den soldaat niet ernstig. Hierop ontstonden er geruchten in de wijk als zou een blanke politie een kleurling-soldaat gedood hebben. Nu volgden er relletjes en vele winkels werden geplunderd.

Honderden politie-agenten snelden ter versterking naar Harlem en er hadden verschillende botsingen plaats. De burgemeester trok zelf naar Harlem om de toestand in ogenschouw te nemen en de leiders van de bevolking in deze wijk deden over de radio een dringend beroep op de bevolking om de rust te bewaren. Vele kleurlingen hielpen met de politie mede en Maandagnacht om 22.30 uur werd alles gesloten. Gedurende de relletjes werd het grote verkeer langs het district Harlem geleid.

De schade in het district Harlem bij de plunderingen veroorzaakt, wordt geschat op $ 5.000.000. Harlem is het grootste district, waar de kleurlingen in de Verenigde Staten van Noord-Amerika samen wonen en wel tot een totaal van 300.000. Gedurende de gevechten ontstonden de meeste verwondingen door het gooien van flessen en stenen. Het gehele district was afgesloten en geen enkele blanke kon binnengaan. Ook verliet geen enkele kleurling Harlem om relletjes te maken in New York zelf.

Tot nader order werd de verkoop van drank in het gehele district verboden (New York, (AP) 4.8).

GEZINSWEEK IN CHILI.

De betekenis van het gezin voor staat en kerk werd uiteengezet gedurende conferenties, welke gehouden werden in Santiago ter gelegenheid van de gezinsweek. Het was de derde maal, dat zulk een nationale gezinsweek gehouden werd.

Voorzitter was de wijkbisschop van Santiago, Z.H.E. Mons. Augusto Salinas. Deze weken worden gehouden onder auspiciën van de Katholieke Actie in Chili.

Andere sprekers waren de Deken van de Katholieke Universiteit te Santiago, Pater Gustav Weigel S. J. en Monseigneur Juan Francisco Fresno, secretaris generaal van de Chileense Katholieke Actie (Santiago, ncwc, 4.8).

18 PRIESTERS GEDOOD.

Het aartsbisdom Freiburg (Duitsland) had tot 1 Mei jl. in totaal 18 priesters en 78 seminaristen verloren als slachtoffers van de oorlog (Zurich, ncwc, 4.8).

Openbare Verkooping.

Op Zaterdag 7 Augustus 1943 des voormiddags om 10 uur zal in het openbaar volgens plaatselijke gebruiken ten overstaande van den notaris L. C KWARTSZ te zijner kantore Wilhelminastraat 65 te Oranjestad op Aruba worden verkocht.

a. Het op **3 Januari 1944** eindigend recht van erfpacht met een pachtsom van f. 80 per jaar op een stuk domeingrond groot 400 M2 gelegen aan de Bernardstraat te St. Nicolaas in het 4de district op Arúba, met den op dien grond staande betonnen op stal van een woonhuis No. 554, welk recht van erfpacht door het Gouvernement van Curacao verleend werd aan den Heer Franz Zielinski voor en ten behoeve van zijn minderjarigen zoon Adolf Herbert Astor Zielinski.

b. Het stuk grond groot 17 are met al wat daartoe behoort of daaraan aard en nog alvast is gelegen in het tweede district op Aruba, welk stuk grond voor heen deel uitmaakte van de voormalige grondconcessie No. 1033 dat thans eigendom en een zelfstandig perceel is, staande ter name xan den Heer Franz Zielinski voor en ten behoeve van zijne minderjarige dochter Hildergard Hodwig Zielinski.

c. Het houten winkel pand twee vlerde staande of een stuk domeingrond groot een are gelegen aan de B. E. v. d. v. Zeppenfeldt straat te St. Nicolaas in het 4de district op Aruba, bekend als perceel 6 Wijk V Sectie W, welk stuk domeingrond aan den Heer Ludwig Reck verkeerd was tegen f. 50 per jaar, waarvan de huurtemijn verstreken is, doch voor welk perceel het Bestuur van Curacao zich bereid verklaard heeft den koper van het pand als huurder te substitueeren.

De voorwaarden der veiling en de erfpachts voorwaarden van het sub **a.** vermeld recht liggen op de gewone kantooruren ten kantore van genoemden notaris ter inzage van belanghebbenden.

ARUBA

„LA SOCIEDAD BOLIVARIANA" VERGADERT.

Dezer dagen had op Aruba een vergadering plaats van de leden van „La Sociedad Bolivariana de Aruba". Deze bijeenkomst was zeer geanimeerd. Na enige belangrijke punten behandeld te hebben, ging men over tot het kiezen van een nieuw bestuur.

Het voor 1 jaar gekozen nieuw bestuur, dat met ingang van 24 Juli jl. aan het werk geslagen is, is als volgt: Voorzitter S. N. Ecury; ondervoorzitter J. G. de Castro; secretaris T. M. Marchena; onder-secretaris: E. G. Kroon; penningmeester W. A. A. Goilo; eerste commissaris Ch. J. Neme; waarnemend commissaris J. A. Maduro; juridisch adviseur C. C. G. Philipszoon.

NEDERLAND.

MELK VOOR KINDEREN IN UTRECHT.

Het Zwitserse Rode Kruis heeft 215 kisten gecondenseerde melk ten bate van duizend bloedarme kinderen in Utrecht verzonden. Deze voorraad is voldoende voor tachtig dagen.

HET BRONZEN KRUIS.

Zes Britse en Australische scheepskanonniers hebben het Nederlandse bronzen kruis ontvangen voor hun aandeel in het tot zinken brengen van de twee Japanse schepen die de Nederlandse tanker Ondina in October 1942 in de Indische Oceaan aanvielen.

DE „ZWARTE" BEURSHANDEL.

De Nederlandse „zwarte" beurshandel is na Mussolini's aftreden ten eerste omhoog gegaan. Zo werden aandelen Koninklijke verhandeld voor 715 gulden, terwijl de officiële maximum prijs 320 gulden bedraagt.

RAMBONNET OVERLEDEN.

Oud Vice-Admiraal, oud-Minister van Marine, oud Staatsraad Jean Jacques Rambonnet is, 79 jaar oud, te Rotterdam overleden.

LOUDON IN WASHINGTON TERUG.

Ambassadeur Doctor Alexander Loudon is uit Londen te Washington teruggekeerd.

VLIEGVELD OP SELARU AANGEVALLEN.

Vannacht hebben Geallieerde bommenwerpers het vliegveld op het eiland Selaru, een der Tanimbar-eilanden, aangevallen.

ZO WAS HET IN INDIË.

Gertrude Owen, Secretaresse van de Australische Young Women Christian Association (Y.W.C.A.), die gedurende 13 jaar deze functie in Malakka heeft vervuld, vertelde in een persgesprek te Brisbane, dat de bevolking van Nederlands Indië biezonder gesteld was op de Nederlanders. „Het feit, dat vrijwel alle Nederlanders in Nederlands-Indië zijn gebleven tijdens de Japanse overval, heeft een diepe indruk gemaakt", zeide zij.

En verder: „De Nederlanders hebben dit volk aan zich verknocht door het deel te doen hebben aan de bestuurlijke verantwoordelijkheid, aan het onderwijs en aan handel en nijverheid. Er was rassen-gelijkheid, die ook treffend tot uiting kwam door huwelijken van Nederlanders en Indonesiërs. alle pogingen werden gedaan om rassengelijkheid in practijk te brengen. Vele Indonesiërs volgden het onderwijs in Nederland, terwijl andererzijds vele Nederlandse jongelui het voortreffelijke onderwijs in Indië konden volgen. En vele Nederlanders bleven in Indië, gevoelden er zich volkomen thuis. Het was een volk geworden van blank en bruin, dat in eenheid zijn problemen onder het oog zag en trachtte op te lossen."

ALARMEREND.

Een Nederlandse arts schrijft in een Nederlands sluikblad, dat de toeneming van tuberculose, maag- en darmkwalen, door ondervoeding, alarmerende vormen aanneemt. Hij roept de Nederlandse artsen op om als tussenpersonen te fungeren, opdat de rijken en de boeren van hun betrekkelijke overvloed zullen afstaan aan de lijdenden.

HET ANTWOORD.

Geheel Amsterdam was vol geplakt met een reclameplaat, waarop een zwaar gewapende Nederlandse vrijwilliger voor het Oostelijke front stond afgebeeld met achter hem een jongeman in burger met een Nederlands vlaggetje in de hand. „Wie van de twee is de ware Nederlander?", stond er onder. De volgende dag waren de meesten dezer platen beplakt met een brede strook papier, waarop gedrukt stond: „Geen van beiden. De ware Nederlander staakt en saboteert!"

BEKENDMAKING.

Aan agenten/importeurs van maismeel, rijst en kippenvoer wordt hierbij medegedeeld, dat voor de maand **Augustus 1943** het Voedselvoorzieningsbureau voornoemde distributiegoederen leveren zal uitsluitend aan importeurs en groothandelaren tegen de na volgende noteeringen:

De prijzen zijn c.i.f. Curaçao, Aruba en Bonaire, invoerrechten inbegrepen:

	Aan importeurs 200 zakken of meer:	Aan groothandelaren beneden 200 zakken, maar niet minder dan 50 zakken:	per zak van
Maismeel	Fl. 7.—	Fl. 7.50	90 lbs
Rijst	Fl. 18.—	Fl. 19.—	45 kg
Gemend Graan	Fl. 8.75	Fl. 9.25	90 lbs
Layena	Fl. 9.50	Fl. 10.—	100 lbs
Startena	Fl. 12.50	Fl. 13.—	100 lbs
Growena	Fl. 11.50	Fl. 12.—	100 lbs

De importeurs moeten aan den groothandel ook in hoeveelheden beneden 50 zakken en alleen tegen bovengenoemde groothandelaarsprijzen verkopen.

Zij zijn niet verplicht in hoeveelheden beneden 10 zakken tegen groothandelaarsprijzen te verkopen.

MAXIMUM PRIJZEN VOOR DETAILVERKOOP:

	Prijs	per zak van	Prijs	per
Maismeel	f. 8.—	f. 90 lbs	f. 0.18	cana
Rijst	f. 20.—	f. 45 kgs.	f. 0.27	½ Kg.
Gemengd Graan	f. 10.—	f. 90 lbs	f. 0.15	½ Kg.
Layena	f. 10.75	f. 100 lbs	f. 0.15	½ Kg.
Startena	f. 13.75	f. 100 lbs	f. 0.17½	½ Kg.
Growena	f. 12.75	f. 100 lbs	f. 0.17½	½ Kg.

Het Voedselvoorzieningsbureau houdt zich het recht voor zoowel de bovengenoemde prijzen als de hoeveelheden te wijzigen, indien de situatie dit noodig maakt.

Het Distributiebureau en het Voedselvoorzieningsbureau.

— **Paterno,** aan de voet van de Etna, is ingenomen, Vermoedelijk is **Misterbianco** ook reeds in geallieerde handen. Deze laatste stad ligt op 5 km. van Catania.

— Rome ontkent, dat Italiaanse troepen de Balkan verlaten.

— De anti-fascistische politieke partijen in Italië hebben aan Roosevelt en Churchill bericht hun boodschap te hebben gelezen. Zij delen mede, met de geallieerden te willen medewerken. Zij zeiden, dat dit geen volksoorlog is. maar dat zij slechts vechten op bevel van hun regering, die hun de Duitsers als bondgenoten opdrong. De Duitsers zijn in Italië misschien meer gehaat dan in welk andere bezette land ook.

— De slag om Messina is begonnen.

— Naar verluidt bespreekt het Italiaanse cabinet vredesvoorwaarden, die door Guariglia, vroeger te Ankara, zijn ontworpen en inhouden, dat de Geallieerde troepen slechts politiediensten in Italië zouden verrichten en dat het Italiaanse vasteland als onzijdig gebied worde beschouwd.

Kapitein Venema jubileerde.

Wie op 3 Augustus eens zijn ogen liet dwalen over de verschillende politiewachten, zag de vlaggen wapperen op de passaat en als hij dan nog eens de verschillende politiemannen goed had aangekeken, dan had hij begrepen, dat er iets biezonders te doen was in het Corps. En inderdaad er was ook iets biezonders te doen. De commandant van het Corps, Kapitein Ebel Leonard Venema herdacht de dag, dat hij 25 jaar geleden tot officier werd beëdigd. Deze gebeurtenis naar buiten zeer weinig bekend, was echter voor het personeel van de Corpsen Militaire- en Burgerpolitie een welkome gelegenheid hun sympathieken Corpscommandant te huldigen. Het kamp te Rio Canario, dat er reeds door de vele vlaggen feestelijk uitzag, werd het middelpunt van de viering.

Om 10.30 verzamelden zich al het personeel, dat niet door dienst verhinderd was, in het bekende zaaltje. Vele politiemannen waren vergezeld van hun echtgenoten.

Mede waren nog aanwezig Adjudant Emile Ch. J. M. van de Laarschot namens Zijne Excellentie den Gouverneur Carel J. Baron van Asbeck, Algemeen Militair Commandant; Willem F. M. Lampe namens den Procureur Generaal; de Heer Herman B. C. Schotborgh, Districtsmeester van het Tweede District.

Vergezeld van zijn familie kwam de Jubilaris ten zeerste verrast door zulk een feestelijkheid aan.

Allereerst nam Luitenant Thijssen het woord tot het uitspreken van het volgende:

„Wij zijn hier heden bijeen om de dag te herdenken waarop 25 jaren geleden de Kapitein Venema tot officier benoemd werd en zijn intrede deed in het Corps Officieren van de Koninklijke Nederlandse Landmacht. Wij — waarmede ik bedoel het personeel van het Corps Militaire Politie op Curaçao waarvan U. Kapitein Venema, als Commandant optreedt — hebben gemeend deze voor U zo belangrijke dag niet ongemerkt te mogen laten voorbijgaan. Zo als wij U kennen, hebben wij gemeend aan deze bijeenkomst zo weinig mogelijk ruchtbaarheid te moeten geven en het feit van Uw 25-jarig officierschap in eigen kring te moeten herdenken.

Begrijpelijker wijze heb ik U hieromtrent niet te voren kunnen inlichten en hoop ik dat U de door het Corps toegedachte verrassing niet euvel zult duiden. Namens het Corps moge ik U. Schout bij Nacht, Mijnheer de Officier van Justitie als vertegenwoordiger van den Heer Procureur-Generaal, Mijnheer de Districtmeester van het 2de District, heren officieren van harte welkom heten en U danken voor Uw tegenwoordigheid in ons Midden, hetgeen door ons op hoge prijs wordt gesteld. Kapitein Venema, was Uw loopbaan als Officier in Nederland aan sterke wisselingen onderhevig, gezien de tijden welke het Moederland moest doormaken, tijden vol van gebeurtenissen tengevolge van de politieke spanningen welke er zowel binnen- als buitenlands heersten en waarmede U vooral sedert Uw intrede in het Corps Politietroepen in 1931, nader in aanraking kwaamt, niet minder was zulks het geval op Curaçao alwaar U sedert 1938 met het Commando over het Corps Militaire Politie belast bent. Het is ons allen bekend met welk een plichtsbetrachting, lust en energie U zich op de voor U weggelegde taak hebt geworpen, welke taak, vooral in deze jaren voorwaar niet gemakkelijk te noemen is.

Met de U eigen innemende, vlotte en gevatte manier, niet alleen om de zich voordoende problemen tot oplossing te brengen, doch ook om met een ieder om te gaan en Uw belangstelling in het particuliere leven van een ieder hebt U zich veel waardering en vriendschap, zowel in als buiten het Corps verworven. Uw opgewekt humeur ondanks de vele moeilijkheden was steeds benijdenswaardig. Alhoewel ik persoonlijk U eerst op Curaçao leerde kennen, terwijl velen van het Corps reeds in Nederland onder U dienden, zo vernam ik gedurende mijn detachering bij het Corps Politietroepen in Nederland, in Curaçao een goede Chef te zullen aantreffen en is zulks gedurende mijn verblijf alhier volkomen bevestigd geworden. Alhoewel mij de eer ten deel gevallen is om namens het Corps deze bijeenkomst te openen, zo wil ik gaarne naar voren brengen, hoe het gehele Corps en allen die daar bij dienen daartoe hebben medegewerkt en van hunne belangstelling hebben doen blijken.

Ik wil thans eindigen met U, mede namens het personeel van het Corps op Curaçao veel succes in Uwe verdere loopbaan toe te wensen alsmede met de hoop uit te spreken dat U veel geluk en voorspoed in Uw familieleven ten doel moge vallen. Ik moge den aanwezigen verzoeken een driewerf hoera op onzen Commandant uit te brengen".

Vervolgens voerden nog het woord Hoofdinspecteur Willem J. van der Kroef, Adjudant Postma, Kapitein Theophilus A. J. van Erp, Brigadier Martiena, Schout bij Nacht Carel J. Baron van Asbeck, de Heer Willem F. M. Lampe.

Allen huldigden zij Kapitein Venema en prezen zij zijn persoonlijkheid en roemden zij datgene, wat hij gedaan heeft om het Corps groot te maken. De Heer Lampe zeide o.a. „....ten spijt dat de politie nergens ter wereld een dankbare taak heeft, dat Kapitein Venema hier op Curaçao een der meest gewaardeerde figuren is van de Curaçaose samenleving".

De Algemeen Militair Commandant betrok in zijn huldigingswoord ook Mevrouw Venema, omdat het „niet een gemakkelijke taak is om de vrouw van een Commandant te zijn en vooral niet van een Commandant der Politie".

Brigadier Martiena, die namens het personeel beneden de rang van onderofficieren sprak, zeide o.a. „En dan kan ik gerust zeggen dat U een goed Commandant voor ons zijt geweest. Zeker, deze en gene is gedurende die tijd wel eens bij U op het matje moeten komen, doch wij moeten en willen toestemmen dat wij het er dan ook naar gemaakt hadden. En de straffen welke U ons bij gelijke gelegenheden oplegde, waren steeds mild, hetgeen een soldaat ongetwijfeld weet te waarderen. Maar er is meer. Wij hebben het aan U te danken dat wij als politiemensen thans vrij aardig bij de burgerij in aanzien zijn. Wij hebben dat anders gekend en het was niet altijd gemakkelijk. Overal en altijd met scheve ogen aangekeken te worden, is zo prettig niet. Neen, het is zo beter! Er is op 31 Maart van dit jaar veel goeds van de politie in het algemeen gezegd en dat heeft ons goed gedaan. Hoe kan het anders, het is immers ons eigen zaakje! Maar ik weet mij de tolk van allen, als ik zeg, dat wij dat alles aan Uw Commandantschap te danken hebben. U bent er in geslaagd Curaçao te begrijpen en daar plukken wij de aangename vruchten van.

Daarom, alsmede om Uw persoonlijkheid, hopen wij, dat U nog zeer vele gelukkige jaren als officier beschoren mogen zijn en dan als onze Commandant".

Na zoveel hulde en welgemeende wensen sprak Kapitein Venema het volgende, waarin hij ook voor aangeboden geschenken dank zegde:

„Nu sta ik hier dan zelf als slachtoffer waar ik zo menigmaal een ander heb zien staan. Het is inderdaad juist gezien, dat ik niet op uitbundigheid gesteld ben. Ik had deze dag gaarne ongemerkt zien voorbijgaan, maar ik zie wel in, dat dit niet juist is, daar ik als Commandant van dit Corps een onderdeel van dit Corps uitmaak. Daarom is het misschien ook wel juist gezien van het personeel om deze dag niet ongemerkt voorbij te laten gaan.

Ik kan U verzekeren, dat de woorden die tot mij gesproken zijn, diepe indruk op mij hebben gemaakt. Het is niet mijn bedoeling de sprekers stuk voor stuk te beantwoorden doch zal slechts spreken in het algemeen. Naar aanleiding van de woorden door den brigadier Martiena tot mij gericht, wil ik beloven inderdaad op de ingeslagen weg te zullen voortgaan. Dat zal mij niet moeilijk vallen indien het personeel alles wat in zijn vermogen ligt, aanwendt om zijn taak naar behoren te vervullen.

Vijf jaar ben ik Commandant geweest van dit Corps en in dien tijd zijn er verschillende, in somige gevallen zelfs ernstige, dingen gepasseerd. Men kan nu eenmaal niet 5 jaar een korps commanderen, zonder ooit eens iemand te moeten straffen, maar ik kan toch zeggen, dat over het algemeen het personeel kan en wil en zolang het personeel kan en wil, is mijn taak niet moeilijk en dus komt de lof welke mij wordt toegezwaaid, grotendeels op U terug. Het doet mij een groot genoegen om van de heren Lampe en Martiena, beiden Curaçaoenaars, te horen, dat ik er in geslaagd ben den Curaçaoenaar te begrijpen. Dit komt waarschijnlijk door het feit dat ik in het Noorden van het land, namelijk in de provincie Groningen, ben grootgebracht. Het kenmerk van overeenkomst tussen Curaçaoenaar en Groniger is het kenmerk van even hoogte nemen, even zien, wat men aan den persoon heeft en daarna worden de banden van vriendschap gesmeed, want niet direct is de Curaçaoënaar Uw vriend, ook slaat hij U nog zo hard op de schouder. Ik heb mij op het standpunt gesteld: „Wat gij niet wilt dat U geschiede, doe dat ook een ander niet."

Ik heb mijzelf dan ook steeds afgevraagd: „Hoe wil ik zelf behandeld worden?" En wanneer men dit begrijpt in elke functie van hoog tot laag, zal men niet bewust of onbewust leed doen. Niet dat ik nooit iemand letsel heb toegebracht, maar ik kan U de verzekering geven dat ik een taak heb welke zich moet uitstrekken tot allen en alles. Wat betreft de woorden van hulde, uitgesproken door den brigadier Martiena en het aangeboden geschenk, ik ben er wel wat verlegen mee. Dat er iets zou komen,had ik wel verwacht, maar een dergelijk iets had ik zeker niet verwacht en ik zal het dan ook een ereplaats geven in mijn woning en als ik later terugkeer naar Holland zal ik, telkens wanneer ik aan dit prachtige bureau zit te werken, terugdenken aan het politiepersoneel op Curaçao.

Namens het personeel van de Militaire- en Burgerpolitie Curaçao en Aruba werd den Commandant een fraai mahonie houten bureau met stoel aangeboden, op het bureau een vloeilegger, vloeidrukker met zilveren plaat, een zilveren asbak, een zilveren briefopener, een klokje en een stel boeksteuner.

Van den Algemeen Militair Commandant en enige zijner ondergeschikte Commandanten, die 's Maandagsmorgens ten burele van eerstgenoemde in vergadering bijeenkomen voor het bespreken van diverse onderwerpen en waarbij ook Kapitein Venema steeds tegenwoordig is, was een bloemstuk aanwezig met een kaartje „Van het Maandagochtendclubje".

Na de toespraken boden alle aanwezigen persoonlijk hun gelukwensen aan. Eerst de officieren met hun Dames en toen de overigen met Onder-Luitenant Löwenthal aan het hoofd. Nog lang bleven allen aanwezig en er heerste een zeer prettige stemming. De Politie Harmonie onder leiding van Anthonie Dimmendaal zorgde voor de vrolijkheid.

's Avonds bracht het muziekkorps haren beschermheer thuis een serenade.

Bij de jubilaris thuis was er de gehele dag een gezellige drukte. Aan goede woorden en mooie bloemen geen gebrek.

Uit Suriname:

NIEUWE MEDE-REDACTEUR AAN „DE WEST".

In „De West" staat te lezen, dat de Heer D. G. A. Findlay, thans op Aruba, met ingang van 1 September tot mede-redacteur aan dat blad is benoemd. De Heer Findlay is geen onbekende voor de lezers van „De West". In 1936, terwijl de Redacteur zich met vacantie in Europa bevond, nam hij vier maanden lang de redactie waar. In 1937 vertrok de Heer Findlay naar Curaçao. Thans bekleedt hij op Aruba de positie van onderwijzer eerste klasse, categorie B. Van Aruba werkt hij belangeloos aan „De West" mede.

De Heer Findlay heeft niet geaarzeld aan de uitnodiging van den Redacteur van „De West", den Heer W. Kraan, naar Suriname terug te keren gevolg te geven. De Heer Kraan heeft, na een halve eeuw arbeid in de tropen, behoefte aan een frisse kracht naast zich.

MAANDBLAD AL-HAQ.

Orgaan der Surinaamse Islamietische Vereniging.

Uit de West:

Met genoegen hebben wij kennis gemaakt met het eerste nummer van dit maandblad, uitgegeven door het Hoofdbestuur der Islamietische vereniging (redactie Watermolenstraat 10).

De artikelen daarin getuigen van bezonkenheid en wijsheid en waardering voor anderer mening. Plaatsgebrek belet ons om een en ander over te nemen uit de reeks artikelen, die veel wetenswaardigs bevatten. Wij moeten ons voorlopig beperkten tot het bericht waarmede de redactie het orgaan inleidt:

„Al Haq" is de naam van dit tijdschrift, dat in het algemeen beoogt de ban van onwetendheid en misverstand, welke tot nu toe de godsdienst van de Islam in Europa en in de Nieuwe Wereld door millioenen mensenharten verborgen houdt weg te ruimen en te vrebreken. (Al Haq de waarheid) — de waarheid over en in de Islam — tracht dit te bereiken door belichting en blootlegging van wezen, doel leerstellingen en idealen van de jongste der wereld godsdiensten, die ongeveer dertien eeuwen geleden in het hartje van de Arabische Woestijn als een meteoor opblonk en allengs de wereld begon te omhullen met de weldadige stralen van een nieuwe levensopvatting, welke heden ten dage het geestelijk geluk van millioenen is geworden, hetzij in Oost, West, Noord of Zuid.

Ook in de vergeten uithoek van ons Suriname heeft het Licht van de Islam geschenen en wij vinden onder de ruim 150 duizend inwoners van dit land niet minder dan 40 duizend moslims uitmakende bijna één vierde deel der bevolking. Deze grote gemeenschap bestaande uit personen van verschillende volksaard, ontwikkeling, zeden en gewoonten, — en typisch voorbeeld van het cosmopolitische in de wereldbroederschap van de Islam —, deze gemeenschap te leiden en voor te lichten op het pad der religie en door de bestaande eenheid in geloofsovertuiging nauwer aan elkaar te binden — ziedaar het naaste en meer omlijnd doel, dat wij ons met dit maandblad voor ogen stellen.

„Al Haq" is echter ook bedoeld als officieel orgaan van de Surinaamse Islamietische Vereniging te Paramaribo. In deze hoedanigheid zal het licht werpen op de arbeid, welke van wege deze vereniging in het belang van de Islam wordt verricht, aanknoping zoeken bij gelijke organisaties zowel binnen — als buitenlands, liefde en verbroedering aankweken tussen moslims onderling en last but not least de moslim wereld ver buiten onze grenzen nader tot onze geïsoleerde gemeenschap brengen, en de culturele banden, die ons daarmee verbinden, aanwakkeren en in stand houden.

Wijl de religie in het diepste wezen van den mens grijpt, zal Al-Haq een veel ruimer veld moeten bestrijken, en zal zij met name vaak niet alleen te doen hebben met de zedelijke verheffing, doch waar en voorzover zulks nodig en in het belang van de moslimgemeenschap mocht blijken, op het terrein van de sociale ontwikkeling tredend, de belangen van de moslimgemeenschap voorstaan en bepleiten bij individu en overheid.

De taak aldus gesteld is groot, — het arbeidsveld ruim en de krachten beperkt. Doch overtuigd van de hulp en samenwerking van elken broeder in de Islam, zullen wij met onvermoeide ijver, binnen het afgebakend terrein arbeiden. Insha Allah!

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Do., 5 Aug.:

Telegram Afdeling: tel. 307, na 23 uur tel. 553.

Shipping & Supplies: Meinster, tel. 304, Louise de Colignylaan 20.

Scheepvaart Afdeling: Zee, tel. 690, Emmalaan 1.

Dok-afdeling: De Klerk, tel. 431 en Prins, tel. 330.

Prot. Gem. Emmastad: Zondag 8 Augustus 9.30 uur Jeugddienst; voorganger: Dominee J. Mietes.

Sportclub „Asiento": Hockey: Op Zondagmiddag 15 Augustus as aanvangend om ongeveer 14.30 uur, zullen op het sportterrein „Asiento" hockey-sixes worden gehouden. Deelgenomen wordt door de leden van de sportverenigingen „Van Engelen", „Kwiek", „C.S.C." en „Asiento". Heeft u zich hiervoor reeds bij uw hockey-commissaris opgegeven? Zo neen doet het nu.

As. Zaterdag 7 Augustus om 16.30 uur een vriendschappelijke gemengde wedstrijd tegen „Van Engelen". Terrein Rio Canario. Scheidsrechter: Jac. de Boer.

Sociëteit Groot Kwartier: Het Bestuur deelt den leden mede, dat de Sociëteit van Zondagavond 8 Augustus as. 24 uur af tot nadere aankondiging gesloten zal zijn.